

DE NOTARIS VERTELT

Het was een heerlijke zomeravond. Ergens op een terrasje in een van de vakantieplaatsen in Oostenrijk zat ik in een gezelschap toeristen - en met een goed glas wijn - van de welverdiende rust, het prachtige weer en de mooie omgeving te genieten. Op de achtergrond speelde een klein orkestje zachte romantische muziek. De stemming was heel goed, kortom een perfecte avond.

Naarmate de kelen steeds beter werden gesmeerd, raakten de tongen steeds losser en kwamen de meest interessante verhalen naar boven, het één nog mooier dan het ander. In het gezelschap van allerlei pluimage bevond zich ook een notaris. Ik had in de gaten, dat hij een goede verteller was en probeerde hem aan de praat te krijgen over een onderwerp, dat mij interesseerde. Daarom vroeg ik hem of hij ambtshalve wel eens wat met postzegelverzamelingen te maken had gehad.

"Ja zeker", antwoordde hij, "in verschillende nalatenschappen zitten wel eens postzegelverzamelingen. Eén zaak herinner mij nog goed, want dat was een heel bijzondere". En toen begon hij het verhaal te vertellen.

"Ik had heel wat relaties en op een goede dag had ik een afspraak met een cliënt, een oude vriend. Het was een vrolijke man maar toch ook wel heel serieus. Hij zei: Je weet, dat ik nogal aardig bij kas zit en hoewel ik gelukkig nog gezond ben en mijn verstand nog aardig op peil is, heb ik de laatste tijd nogal over de korthed en broosheid van dit tijdelijke leven zitten peinzen en ook over de zekerheid dat er aan dit leven eens een einde komt, alleen wanneer?

Dat weet niemand en daarom leek het mij dienstig om nu maar eens een testament te laten opmaken, want ik heb drie kinderen en ik wil niet dat zij in de toekomst ruzie krijgen over de erfenis. De gehele rij bezittingen passeerde de revu en alles kreeg een bestemming.

Tot slot vertelde hij, dat hij nog een aardige postzegelverzameling in de loop van zijn leven bij elkaar vergaard had, maar dat de verdeling van deze verzameling hem wel enige zorgen baarde, want de kinderen hadden allemaal nogal verschillende liefhebberijen.

De oudste had geen belangstelling voor postzegels, maar wel voor het geld dat deze bij verkoop zouden kunnen opbrengen. De middelste was een type, dat alles bewaarde en de derde was er één, die wel aardigheid had in het verzamelen van postzegels. "De zegels zitten allemaal in mooie albums en ik moet eerlijk zeggen, dat het geheel een lust voor het oog is".

"Nu had ik gedacht", zei hij, "de albums als volgt te verdelen:

De oudste krijgt een negende deel van de albums,

de tweede krijgt een derde deel en

de derde - de postzegelverzamelaar - de helft van de albums".

Ik had alles zeer nauwkeurig genoteerd en het testament werd opgemaakt.

Vele jaren later overleed de beste man en enige tijd na de begrafenis werd het testament door mij geopend en voorgelezen. Het bleek, dat de kinderen heel wat zaken te verdelen en te regelen hadden en daarom was het begrijpelijk, dat de postzegels niet direct alle aandacht hadden.

Op zekere dag zei de oudste: "Jongens, we moeten de postzegels nog verdelen. Laten we dat vanavond even doen, dan is dat ook klaar". De gehele boedel was volgens de laatste wil van de vader in onderling overleg zonder problemen verdeeld, maar nu kwamen er wel problemen, want zij kwamen er niet uit. Vader had 17 albums nagelaten en hoe men ook peinsde en welke oplossing men op tafel bracht, het mocht niet lukken. Vader had namelijk ook bepaald, dat de albums heel moesten blijven en dus niet in stukken gesneden mochten worden om tot een verdeling te komen. Het werd laat die avond en toen zij ten slotte naar bed gingen, hadden ze nog geen oplossing.

De volgende morgen gingen ze naar de notaris om te vragen of hij wist hoe zij met de albums aan moesten. Ik heb wel even moeten nadenken maar ik wist tenslotte toch wel een oplossing en zei: Ik kom vanavond wel even langs".

Iedereen aan tafel was nieuwsgierig geworden en vroeg de notaris om de oplossing. De notaris constateerde, dat het al laat geworden was en het vertellen van de oplossing zou ook nogal wat tijd vergen. Ik stel voor dat we morgenavond hier op dezelfde tijd weer komen, dan zal ik u de oplossing vertellen. Intussen kunt U allemaal er eens over nadenken welke oplossing ik gevonden heb". Allen gingen maar ongaarne akkoord met zijn voorstel.

Daarom vertelt de notaris in het volgende nummer van NOVIOPOSTA verder en leest u dan "DE OPLOSSING". Meent u de oplossing van de notaris te weten, schrijft u mij deze dan via de redactie.

A. Bosman.

Hier had uw Noviopostje kunnen staan!!!!

Bent u al jaren op zoek naar een bepaald zegel of poststuk ??

Noviopost biedt u GRATIS de mogelijkheid om dit aan de andere leden kenbaar te maken. Een telefoontje naar H Geurts 08860-76111 is voldoende. Schrijven mag ook : Habsburgsestr 9 Grave.